

Α'

**ΠΡΟΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ
ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ**

(CHAMBÉSY - ΓΕΝΕΥΗΣ, 21 - 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1976)

II. ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς ὅλης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας συνεκλήθη ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Δημητρίου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ συνήλθεν ἐν τῷ ἐν Σαμπεζὺ τῆς Γενεύης Ὁρθοδόξῳ Κέντρῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὴν 21ην Νοεμβρίου 1976, ἡ Α' Προσυνοδικὴ Πανορθόδοξος Διάσκεψις, τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι ἔληξαν τὴν 28ην Νοεμβρίου.

1. Τῆς Διασκέψεως μετέσχον ἀντιπροσωπεῖαι ὄλων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, πλὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, μὴ δυνηθείσης νὰ προσέλθῃ διὰ τεχνικοὺς λόγους.

2. Ἡ Διάσκεψις εἶχεν ὡς ἔργον τὴν προαγωγὴν τῆς προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καί, ἐν τῇ προοπτικῇ ταχυτέρας, τὸ δυνατόν, συγκλήσεως τῆς Συνόδου ταύτης, ἐν συνεχείᾳ πρὸς προηγουμένως διορθοδόξως ἀποφασισθέντα καὶ συνεπεῖα γενομένων ἐν τῷ μεταξὺ διορθοδόξων διαβουλεύσεων, ἡσυχολήθη μὲ τὴν ἀκόλουθον ἡμερησίαν διάταξιν :

α. Ἀναθεώρησις τοῦ καταλόγου θεμάτων τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου.

β. Ἐξέτασις τῆς μεθοδολογίας προπαρασκευῆς τῆς Συνόδου ὡς πρὸς τὰ θέματα.

γ. Γενικὴ ἐπισκόπησις καὶ ἀξιολόγησις τῆς πορείας τῶν σχέσεων καὶ τῶν διαλόγων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν, ὡς καὶ μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

δ. Ἐξέτασις τοῦ θέματος τοῦ κοινῶς ὑφ' ἀπάντων τῶν χριστιανῶν ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ἐν ὀρισμένη Κυριακῇ.

3. Ἡ Διάσκεψις ἠργάσθη ἐν ὀλομελείᾳ καὶ ἐν ἐπιτροπαῖς καὶ κατέληξεν ὁμοφώνως εἰς τὰς ἀκολούθους ἀποφάσεις :

α. Ὅπως ἡ μέλλουσα Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος ἐπιληφθῆ περιορισμένου ἀριθμοῦ θεμάτων καὶ δὴ τῶν ἀκολούθων :

1) Ὁρθόδοξος Διασπορά.

2) Τὸ Αὐτοκέφαλον καὶ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ.

3) Τὸ Αὐτόνομον καὶ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ.

4) Δίπτυχα.

5) Τὸ ζήτημα κοινῶς ἡμερολογίου.

6) Κωλύματα γάμου.

7) Ἀναπροσαρμογὴ τῶν περὶ νηστείας ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων.

8) Σχέσεις Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον.

9) Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκουμενικὴ κίνησις.

10) Συμβολὴ τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς ἐπικράτησιν τῶν χριστιανικῶν ιδεωδῶν τῆς εἰρήνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀδελφοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ ἄρσιν τῶν φυλετικῶν διακρίσεων.

β. Ὅπως συνεχισθῆ ἡ ὑπὸ τῆς Δ' Πανορθοδόξου Διασκέψεως καθορισθεῖσα διαδικασία προπαρασκευῆς καὶ ἐπεξεργασίας τῶν θεμάτων καθ' ὅλα τὰ στάδια, πλὴν τοῦ πρώτου σταδίου, κατὰ τὸ ὅποιον αἱ ἀναλαμβάνουσαι τὴν πρώτην προπαρασκευὴν τῶν θεμάτων Ἐκκλησίαι προσφέρωσιν αὐτὴν εἰς τὴν περαιτέρω διορθόδοξον ἐπεξεργασίαν ὡς καθαρῶς πόρισμα ἐπιστημονικῆς ἐργασίας καὶ οὐχὶ ὡς ἰδίαν αὐτῶν ἐπίσημον ἐκκλησιαστικὴν ἐπὶ τοῦ θέματος ἄποψιν, τοῦτο δὲ ἵνα ὑπάρχη ἐλευθερία διαλόγου ἐπὶ τοῦ διορθοδόξου ἐπιπέδου.

4. Συγχρόνως ἡ Διάσκεψις ἐπεσκόπησε καὶ ἠξιολόγησε τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τῶν θεολογικῶν διαλόγων μεταξὺ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀγγλικανῆς, Παλαιοκαθολικῆς καὶ τῶν Ἀρχαίων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἀπεφάσισεν, ὅπως συνεχισθῶσι καὶ ἐνταθῶσιν οἱ διάλογοι οὗτοι, ἰδιαιτέρως δὲ ὁ καθυστερημένος τοιοῦτος μετὰ τῶν Ἀρχαίων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν, ὁ μετὰ τῆς ὁποίας θεολογικὸς διάλογος εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς προπαρασκευῆς, ἡ Διάσκεψις ἀπεφάσισε νὰ δραστηριοποιηθῆ ἡ ἐργασία τῆς ἐπὶ τούτῳ ὀρισθείσης διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Λουθηρανικὴν Ἐκκλησίαν, ἡ Διάσκεψις ἀπεφάσισεν, ὅπως προοδεύσῃ τὸ θέμα τοῦ μετ' αὐτῆς διαλόγου καὶ συστηθῆ, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἄλλους θεολογικοὺς διαλόγους, εἰδικὴ ἐπὶ τούτῳ Διόρθοδος Ἐπιτροπὴ.

Ἡ Διάσκεψις ἠσχολήθη ἰδιαιτέρως μὲ τὸ θέμα τῆς θέσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας γενικῶς ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Κινήσει καὶ εἰδικώτερον ἐν τῷ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ Ἐκκλησιῶν, καὶ ἀπεφάσισεν, ὅπως συνεχισθῆ καὶ ἐνταθῆ ἡ συμμετοχὴ αὐτῆς εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν καὶ ἡ συνεργασία εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις αὐτῆς, εἰδικώτερον δὲ ὡς πρὸς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ὅπως ἐπιδιωχθῆ ἵνα ἡ ἐν αὐτῷ ὀργανικὴ συμμετοχὴ αὐτῆς καταστῆ πλέον ἐνεργὸς ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε τῆς τηρήσεως ὑπ' αὐτῆς τῶν ἐκκλησιολογικῶν αὐτῆς ἀρχῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προσφέρῃ μείζονα ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς οἰκουμενικῆς χριστιανικῆς ἐνότητος.

Ἐπὶ πλέον ἡ Διάσκεψις, ἐκφράζουσα τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διαθρησκειακὴν συνεννόησιν καὶ συνε-

γασίαν, δι' αὐτῆς δὲ εἰς τὴν ἀπάλειψιν τοῦ φανατισμοῦ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, καί, τοιουτοτρόπως, εἰς τὴν συμφιλίωσιν τῶν λαῶν καὶ ἐπικράτησιν τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης εἰς τὸν κόσμον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκευματος, ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία συνεργασθῆ πρὸς τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων, ἐκτὸς τοῦ χριστιανισμοῦ, θρησκευμάτων.

5. Ἡ Διάσκεψις εἰδικῶς ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα τοῦ κοινοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ὑφ' ἀπάντων τῶν χριστιανῶν. Καί, κατ' ἀρχὴν μὲν, ἐξέφρασε τὴν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ὑπάρχουσαν ἐπιθυμίαν πραγματοποιήσεως τούτου. Ὅμως, ἐπειδὴ εἰς τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεις, ἀφορώσας εἰς τὴν ἐνιαίαν ἔκφρασιν τοῦ χριστιανισμοῦ, λαμβάνει σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὴν πρᾶξιν τῆς Ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ὡς ἐβίωθη αὕτη ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ἐκ τούτου ἐμφανιζομένας ποιμαντικὰς δυσχερείας, σταθμίζουσα δὲ πάλιν καὶ τὰς ἄλλας ἐν τῇ Δύσει ὑπαρχούσας ὀρθοδόξους ποιμαντικὰς ὑπαγορεύσεις, ἡ Διάσκεψις, πρὸς κατὰ πάντα ἐξισορροπημένην ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος τούτου, ἀπεφάσισεν ὅπως, πρὸ πάσης βεβιασμένης ἐπ' αὐτοῦ πανορθοδόξου ἀποφάνσεως, μελετηθῆ τοῦτο ἐμπεριστατωμένως καὶ ὑφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς πλευρὰς. Πρὸς τοῦτο ἐνέκρινε νὰ ἀνατεθῆ εἰς τὴν Γραμματείαν ἐπὶ τῆς Προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ὅπως τὸ ταχύτερον δυνατὸν συγκαλέσῃ ἐπὶ τούτῳ Συνέδριον, τοῦ ὁποίου νὰ μετὰσχωσιν ὑπεύθυνοι Ποιμενάρχαι, κανονολόγοι, ἀστρονόμοι, ἱστορικοὶ καὶ κοινωνιολόγοι, καὶ τὸ ὅποιον νὰ ὑποβάλλῃ τὰ πορίσματα τῆς ἐργασίας αὐτοῦ διὰ τῆς Γραμματείας εἰς τὴν ἐπομένην Προσυνοδικὴν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν.

Ἡ Α' Προσυνοδικὴ Πανορθόδοξος Διάσκεψις, λαβοῦσα τὰς ἀνωτέρω ἀποφάσεις, ἀπέβλεψεν εἰς τρία τινά : νὰ δώσῃ μίαν θετικὴν προώθησιν εἰς τὸ θέμα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, νὰ προαγάγῃ τὰς διαχριστιανικὰς σχέσεις καὶ τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος, καὶ νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίαν διὰ τῆς ἀνεξιθρήσκου διαθηρσκευιακῆς συνεργασίας πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, εἰς διακονίαν τοῦ κυττάρου αὐτῆς, τοῦ μοναδικοῦ καὶ ἀνεπαναλήπτου προσώπου τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ παρὸν ἐγκριθὲν καὶ μονογραφηθὲν ὑπὸ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἀντιπροσωπειῶν ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Γραμματείας.

Ἐν τῷ ἐν Σαμπεζῦ Γενεύης Ὁρθοδόξῳ Κέντρῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῇ 29ῃ Νοεμβρίου 1976.

Ἐκ τῆς Γραμματείας.